

ΕΚΟΙΜΗΘΗ ΕΝ ΚΥΡΙΩ.

Ο ΣΕΒ. ΜΗΤΡΟΠΟΛΙΤΗΣ

ΠΕΤΡΑΣ ΚΑΙ ΧΕΡΡΟΝΗΣΟΥ ΝΕΚΤΑΡΙΟΣ

Άπό τόν διαδικτυακό ιστότοπο τῆς Ἱερᾶς Μητροπόλεως Πέτρας καί Χερρονήσου ἀναδημοσιεύομε τήν ἀνακοίνωση περὶ τῆς εἰς Κύριον ἐκδημίας τοῦ μακαριστοῦ **Μητροπολίτου Πέτρας καί Χερρονήσου κυροῦ ΝΕΚΤΑΡΙΟΥ**:

Μετά βαθείας ὀδύνης Σᾶς γνωρίζουμε ὅτι ἐκοιμήθη ἐν Κυρίῳ ὁ Ἐπίσκοπός μας, Σεβασμιώτατος Μητροπολίτης Πέτρας καί Χερρονήσου κυρός Νεκτάριος.

Εὐχεσθε ὑπὲρ ἀναπαύσεως τῆς ψυχῆς αὐτοῦ.

Βιογραφικό Σημείωμα

του Μακαριστοῦ Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου

κυρού Νεκταρίου

Ο αοίδιμος Μητροπολίτης Πέτρας και Χερρονήσου, υπέρτιμος και έξαρχος Καρπαθίου Πελάγους κυρός Νεκτάριος (Παπαδάκης) γεννήθηκε στο Καταλαγάρι Πεδιάδος Ηρακλείου στις 17 Μαΐου του 1951.

Τις εγκύκλιες σπουδές του πραγματοποίησε στο Γυμνάσιο Αρχανών και στη συνέχεια φοίτησε στο Ανώτερο Φροντιστήριο της Ριζαρείου Εκκλησιαστικής Ακαδημίας. Ακολούθως εισήχθη στην Θεολογική Σχολή του Πανεπιστημίου Αθηνών απ' όπου αποφοίτησε το 1975.

Μοναχός εκάρη το 1970 στην Ιερά Μονή Αγίου Γεωργίου Επανωσήφη, το 1971 χειροτονήθηκε Διάκονος και το 1972 Πρεσβύτερος, από τον αοίδιμο Αρχιεπίσκοπο Κρήτης κυρό Ευγένιο. Υπηρέτησε στην Ιερά Αρχιεπισκοπή Κρήτης ως Διευθυντής του Γενικού Φιλοπτώχου Ταμείου (1975-1977), ως Γενικός Αρχιερατικός Επίτροπος (1977-1978) και ως Πρωτοσύγκελλος (1978-1990). Επίσης διητέλεσε Καθηγητής σε Σχολεία της Μέσης Εκπαίδευσης. Μητροπολίτης Πέτρας εξελέγη στις 6 Οκτωβρίου 1990.

Η διακονία του ως Μητροπολίτου Πέτρας και Χερρονήσου (από το έτος 2000) υπήρξε πολύπλευρη με πνευματικές, πολιτιστικές, κοινωνικές και φιλανθρωπικές προεκτάσεις.

Βασικό γνώρισμα της διακονίας του υπήρξε η υποστήριξη και ενίσχυση των υπάρχοντων Ενοριών, καθώς και η ίδρυση νέων στα αστικά και τουριστικά κέντρα. Ανεγέρθησαν ναοί με σύγχρονες προδιαγραφές και οι περισσότερες Ενορίες απέκτησαν πνευματικά κέντρα και βοηθητικούς χώρους της λατρευτικής και ποιμαντικής τους διακονίας.

Ήταν πάντοτε δίπλα στους κληρικούς και τις μοναχικές αδελφότητες της Μητροπόλεως, καθημερινά μεριμνούσε για τα προβλήματά τους και για την πνευματική τους πρόοδο.

Εγκαινίασε τακτική επαφή με τον λαό της επαρχίας του, αγάπησε τους ανθρώπους και τον τόπο αλλά επίσης αγαπήθηκε και τιμήθηκε από αυτούς. Η αγαστή αυτή διαπροσωπική κοινωνία και συνεργασία αναζωπύρωσε την πίστη και την αφοσίωση των ανθρώπων στην Εκκλησία και συνετέλεσε στην ανανέωση της λειτουργικής και λατρευτικής ζωής της Μητροπόλεως.

Ο λόγος του ενέπνεε εμπιστοσύνη, στήριζε και καθοδηγούσε. Το κήρυγμά του ήταν σύγχρονο, πύρινο, χρυσοστομικό. Μαρτυρούσε την πίστη, το ζήλο, τη διάκριση και την ευθυκρισία του. Μας κληροδότησε κηρύγματα, κείμενα και ομιλίες απαράμιλλου λογοτεχνικού και θεολογικού κάλλους.

Σε προσωπικό επίπεδο οι συμβουλές του ήταν πάντοτε εύστοχες και καίριες, στολισμένες με την αρετή της διάκρισης, την ευρύτητα των οριζόντων του και της ανυπόκριτης αγάπης του, που ξεχείλιζε μέσα από την πατρική του καρδιά.

Ως Μητροπολίτης μερίμνησε ιδιαίτερα για τις αναπτυσσόμενες τουριστικές περιοχές και για την εκπαίδευση των νέων, διευκολύνοντας την ανέγερση μεγάλων συγκροτημάτων των ΤΕΙ σε έκταση που παραχωρήθηκε στο Δήμο Αγίου Νικολάου.

Αντιλήφθηκε έγκαιρα τις ανάγκες της κοινωνίας που διαποίμαινε και προχώρησε πολύ νωρίς, στην ίδρυση και λειτουργία του Γηροκομείου «Παναγία η Γερόντισσα» στο Οροπέδιο Λασιθίου. Ενθάρρυνε την ίδρυση και λειτουργία αντίστοιχων ιδρυμάτων στην πόλη του Αγίου Νικολάου και πρόσφατα στη Νεάπολη.

Παράλληλα, στήριξε τη φιλανθρωπία ενισχύοντας και οργανώνοντας αποδοτικότερα το Φιλόπτωχο ταμείο της Μητροπόλεως και των Ενοριών ενώ ταυτόχρονα ευλόγησε τη δημιουργία συσσιτίων στη Νεάπολη και τον Άγιο Νικόλαο.

Αναστηλώθηκαν και συντηρήθηκαν πολλά και τα πιο σημαντικά εκκλησιαστικά μνημεία της Μητροπόλεως.

Αναπαλαιώθηκαν με καλαισθησία και επαναλειτούργησαν η Ιερά Μονή Αγίας Τριάδος Αρετίου, η Ιερά Μονή Ταξιαρχών Κρεμαστών, η Ιερά Μονή Παναγίας Καρδιωτίσσης Κεράς, η Ιερά Μονή Κοιμήσεως Θεοτόκου Κρουσταλλένιας, η Ιερά Μονή Ζωοδόχου Πηγής Βιδιανής. Ανακαινίσθηκε εκ βάθρων και εμπλουτίστηκε με σημαντικά κτίσματα η Ιερά Μονή Αγ. Γεωργίου Σελλινάρι.

Ιδιαίτερη αναφορά πρέπει να γίνει στην ανακαίνιση του Μητροπολιτικού Ιερού Ναού της Μεγάλης Παναγίας που τον κατέστησε περίλαμπρο καθώς και η ανακαίνιση του Μητροπολιτικού οίκου, ενώ τελευταία ανακαινιστική του προσπάθεια ήταν η ανακαίνιση του κτιρίου όπου στεγάζονται οι διοικητικές υπηρεσίες της Ιεράς Μητροπόλεως.

Εκδόθηκαν σημαντικά βιβλία λειτουργικού και ιστορικού περιεχομένου όπως «ο Αρχιεπίσκοπος Ευγένιος και η Εκκλησία Κρήτης», το τρίτομο μνημειώδες έργο «Κρητικών Πανάγιον», «Το Λασίθι στο πέρασμα των αιώνων» κ.α. καθώς και η Επιστημονική Επετηρίδα της Μητροπόλεως με ποικίλο επιστημονικό περιεχόμενο.

Σε συνεργασία με το Πανεπιστήμιο Ιωαννίνων πραγματοποιήθηκε η διάσωση και έγινε η ψηφιοποίηση του Αρχείου της Χριστιανικής Δημογεροντίας Λασιθίου (1869-1898).

Παραδοσιακός αλλά όχι συντηρητικός αγωνιούσε για τη σωστή διατήρηση και έκφραση των εκκλησιαστικών τεχνών. Ίδρυσε σχολές Βυζαντινής Μουσικής και Αγιογραφίας ενώ παράλληλα ενθάρρυνε και στήριξε φιλότιμες προσπάθειες εδραίωσης της παράδοσης των εκκλησιαστικών τεχνών, ιδιαιτέρως της αγιογραφίας και της ναοδομίας.

Ενθάρρυνε τους κληρικούς του σε νέους δρόμους ποιμαντικής διακονίας και ο ίδιος πρωτοστάτησε στην συγκρότηση ειδικής Συνοδικής Επιτροπής Θρησκευτικού Τουρισμού της Ιεράς Συνόδου της Εκκλησίας Κρήτης της οποίας διετέλεσε πρώτος Πρόεδρος.

Διοργάνωσε συναντήσεις με το Σωματείο Επαγγελματιών Ξεναγών Κρήτης, καθιέρωσε ετήσιο συνέδριο για το θρησκευτικό τουρισμό στο νησί και εξέδωσε Οδηγό εκκλησιαστικών μνημείων της Μητροπόλεώς του.

Διακρίθηκε για το θάρρος της γνώμης του, για την αποφασιστική του τόλμη, για τις πρωτοβουλίες του και τα οράματά του, για τις ευαισθησίες του σε θέματα πολιτισμού, ιστορίας, κοινωνικών αναγκών, προπάντων όμως για την πιστότητά του στον Οικουμενικό Θρόνο, που μαρτυρήθηκε με συνεχείς προφορικές και γραπτές παρεμβάσεις και επισημάνσεις.

Ξεχωριστή στιγμή απετέλεσε για Εκείνον η υποδοχή του Οικουμενικού Πατριάρχου κ. κ. Βαρθολομαίου στην

Μητρόπολή του το 1992.

Η συμμετοχή του ως Μέλους της Αγίας και Ιεράς Συνόδου του Οικουμενικού Πατριαρχείου, από τον Μάρτιο του έτους 2007 έως τον Φεβρουάριο του έτους 2008, απετέλεσε, όπως ο ίδιος μαρτυρούσε, εμπειρία ζωής και συνετέλεσε ώστε να εμβαθύνει περισσότερο στην σταυροαναστάσιμη μαρτυρική διακονία της Μητρός Εκκλησίας και του Σεπτού Προκαθημένου Αυτής.

Ο Μητροπολίτης Νεκτάριος χαρακτηρίστηκε για τη σεμνότητα και τη σύνεσή του, για την αγάπη του στην Κρήτη και αγωνίσθηκε να παραμείνει αδιατάρακτη η ενότητά της και να ισχυροποιείται συνεχώς ο σύνδεσμός της με την Μητέρα Εκκλησία, το Οικουμενικό Πατριαρχείο.

Απολάμβανε την καθολική εκτίμηση του Κλήρου, των αρχόντων και του λαού, όχι μόνο της Μητροπόλεώς του αλλά και ευρύτερα. Γι' αυτό και προήδρευσε πολλών φιλανθρωπικών ιδρυμάτων, σωματείων και κληροδοτημάτων και έλαβε πολλές τιμητικές διακρίσεις.

Όλα τα παραπάνω τον καταξίωσαν στη συνείδηση του Κλήρου και του λαού, ώστε να καταστεί τελικά «ο αγαπώμενος παρά πάντων».

Απεβίωσε την Πέμπτη 15 Οκτωβρίου 2015 και ώρα 12.30 μεσημβρινή σε νοσοκομείο των Αθηνών.